Κολάσεως παρατηρῶν τὰς ἡδονὰς τοῦ Παραδείσου. Οἱ ἐρωτικοὶ λόγοι, οὓς ὁ Μονθὰλ τῇ ἐξέφρασε πρὸ τετραετίας, ἀντήχουν ἐν τῇ μνήμῃ της θερμοί, ἐμπαθεῖς· τότε μόλις τοὺς ἤκουεν, ὅτε τοὺς ἐξέφερεν ὁ ἀφωσιωμένος ἐραστής της· ἤδη θὰ ἔδιδε τὴν ζωήν της, ὅπως τοὺς ἀκούσῃ ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ἐπιφανοῦς ποιητοῦ. Ἐὰν ὁ Μονθὰλ τὴν στιγμὴν ταύτην τὴν διέτασσε νὰ γονυπετήσῃ πρὸ αὐτοῦ, ἴσως αὕτη θὰ ὑπήκουεν.

Αἱ τοιούτου χαρακτῆρος γυναῖκες, οὕτως εἰσὶ πεπλασμέναι. Δι' αὐτάς, τὰ αἰσθήματα δὲν εἶνε οὔτε ἱκανῶς βαθέα, οὔτε ἱκανῶς ἰσχυρά, ὅπως αὐτοβιώσωσι· μόνον ἐν τῇ λάμψει, τῷ θορύβῳ καὶ τῷ ἐνθουσιασμῷ τοῦ πλήθους ἡ καρδία των ἀναθερμαίνεται. Ἀνίκανοι νὰ εὐτυχῶσι πλησίον μεγαλοφυοῦς ἀνδρός, λατρεύοντος αὐτάς, δύνανται ν' ἀπολεσθῶσι, δι' ἄνδρα ἄσημον, ἀλλὰ πρὸς αὐτὰς ἀγέρωχον.

Ὁ Μονθὰλ ὡμίλει φαιδρῶς, περιέφερε τὸ βλέμμα ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ ἀπέφευγε τὸ βλέμμα τῆς κομήσσης. Ἡ Ζήλια κατελήφθη ὑπὸ σκοτοδίνης· κατά τινα στρόβιλον πλησιάσασα αὐτὸν τῷ εἶπε χαμηλοφώνως :

— Εἶσθε ἄδικος· διὰ νὰ καταπραύνω τὸ μῖσός σας, δὲν ἐταπεινώθην ἀρκούντως ;

— Ἐγὼ νὰ σᾶς μισήσω, κυρία μου ! εἶπεν ὁ Μονθάλ. Διατί, ἀφοῦ πρὸ πολλοῦ δὲν ὑποφέρω πλέον ;

— Μ' ἐλησμονήσατε πολὺ ταχέως ! ἐπανέλαβε πικρῶς ἡ Ζήλια.

— Ἔκλαυσα ἐπὶ δύο ἔτη. Ἡ ματαιοδοξία σας ἀπῄτει νὰ κλαύσω περισσότερον;

— Λουδοβῖκε ! ἀνέκραξεν ἡ Ζήλια, ἐξωργισμένη ἐκ τοῦ εἰρωνικοῦ ἐκείνου ὕφους, δὲν ἐννοεῖτε, ὅτι ἀποθνήσκω ἐξ ἀπελπισίας ; Πρέπει νὰ σᾶς ἴδω, πρέπει νὰ σᾶς ὁμιλήσω, προσέθηκε. Μία ἐξήγησις μεταξύ μας εἶνε ἀπαραίτητος.

— Ἀφοῦ τὸ θέλετε, κυρία, εἶπεν ὁ Μονθάλ, θὰ γίνῃ. Ἔλθετε αὔριον εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 80 οἰκίαν, Προάστειον Ἁγίου Ἰακώβου, καὶ ζητήσατε τὸν κύριον Καρριέ.

Ταῦτα εἰπὼν ἀπεμακρύνθη τῆς κομήσσης, μετά τινας δὲ στιγμὰς ἀπῆλθε τῆς συναναστροφῆς.

Ἡ Ζήλια ἐπέτυχεν ὅ,τι ἐπόθει· ἀλλὰ τὸ ὕφος τοῦ Λουδοβίκου τὴν εἶχεν ἀπονεκρώσει.

Πάντοτε αἱ γυναῖκες ἐκπλήσσονται καὶ περιδεεῖς καθίστανται ὅταν συναντήσωσι τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἀδιαφορίαν πρὸς ἐκείνους, οὓς εἶδον ἀσθενεῖς καὶ συγκινουμένους πρὸ αὐτῶν.

Ἡ κόμησσα ἐν τούτοις ἠσθάνθη στιγμὰς ζωηροτάτης χαρᾶς μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Λουδοβίκου, διότι δύο νεάνιδες, πλησίον της εὑρισκόμεναι, ἔλεγον :

— Νομίζω ὅτι αὔριον εἶνε ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐπισκεφθῇς τὴν κυρίαν Δελαμπέρ ;

— Ἡ κυρία Δελαμπέρ, ἔλεγεν ἡ ἑτέρα, δὲν εὑρίσκεται εἰς Παρισίους, ἀνεχώρησε πρὸ δύο ἡμερῶν εἰς Γερμανίαν.

— Δὲν ἀγαπῶνται ! διενοήθη ἡ Ζήλια.

Καὶ πρῶτον ἤδη, ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν, ἀνέπνευσεν ἐλευθέρως.

Δ'

Τὴν ἐπαύριον, περὶ τὴν δευτέραν ὥραν μ.μ., ὁ Λουδοβῖκος εὑρίσκετο ὑπὸ θόλον, εἰς τὸ βάθος κήπου, βλέποντος πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ Προαστείου Ἁγίου Ἰακώβου καὶ φέροντος τὸν ὑποδειχθέντα ἀριθμόν. Ἡ ἐξωτερικὴ ὄψις τοῦ θόλου τούτου ἦν ὑπόλευκος, ἀμαυρά, ἀθλία, ὡς καὶ ἡ τῆς κυρίως οἰκίας. Ἀλλ' ἡ πολυτέλεια ὅλη συνεσωρεύθη ἐν τῷ ἐσωτερικῷ. Τὸ δωμάτιον, τὸ χρησιμεῦον συγχρόνως ὡς αἴθουσα καὶ σπουδαστήριον, ἐκαλύπτετο ὑπὸ βελουδίνων πυροχρόων παραπετασμάτων, κεκοσμημένων δι' ἐπιχρύσων περιρραμμάτων. Αἱ θυροκαλύπτραι ἦσαν κατεσκευασμέναι ἐξ ὁμοίου ὑφάσματος. Ὀρειχάλκινα δοχεῖα, μετ' ἀμέμπτου φιλοκαλίας, ἐστόλιζον τὴν ἑστίαν. Ἡ ἀπέριττος αὕτη διακόσμησις συνεπληροῦτο διὰ τῶν ἐπαγωγῶν χρωμάτων μεγαλοπρεποῦς τάπητος καὶ δι' ἀπείρων ἄλλων ἀντικειμένων τέχνης καὶ φαντασίας, μέσῳ τῶν ὁποίων ἐκρέμαντο εἰκόνες ἐξόχων ζωγράφων. Ἂν καὶ ὁ Μάϊος ἦν ἐν τῇ ἀρχῇ του, ἐν τούτοις ἰσχυρὸν πῦρ ἔλαμπεν ἐν τῇ ἑστίᾳ.

Ἐν τῷ δωματίῳ τούτῳ, τόσῳ καταλλήλῳ πρὸς τὰς ὀνειροπολήσεις καὶ τὴν εὐτυχίαν, ὁ Μονθὰλ ἐκάθητο ἐνώπιον τραπέζης πλήρους βιβλίων, φυλλαδίων καὶ χειρογράφων. Ἔναντι αὐτοῦ νεαρὰ γυνὴ ἀνεπαύετο ἐπὶ κλιντῆρος.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἀνεκάλει τὸν ξανθὸν καὶ χαρίεντα τύπον, εἰς ὃν ἠρέσκετο ὁ Γκρέζ. Ἐφόρει λευκὴν ἐνδυμασίαν, ἧς τινος ὁ θώραξ καὶ αἱ μέχρι ἀγκῶνος ἀνοικταὶ χειρίδες, ἐκοσμοῦντο δι' ὑποκυάνων κομβίων· ἡ κόμη της, ὀπίσω ἀνασεσυρμένη, ἀπεκάλυπτε τοὺς νεαλεῖς καὶ διαφανεῖς ὡς παιδίου κροτάφους της. Βοστρυχώδεις τινὲς πλόκαμοι, ἐλαφροὶ ὡς τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ τὰς θερινὰς ἑσπέρας κυμαινόμενα νέφη, διακεχωρισμένοι δι' ἐπιχρύσου περόνης, ἔπιπτον ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ, τὴν ἁβρότητα καὶ λευκότητα τοῦ ὁποίου γραφὶς ζωγράφου δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀπεικονίσῃ. Ἐπὶ τέλους τὸ ἀνάστημά της καὶ ὁ στολισμὸς τῆς νεαρᾶς ἐκείνης γυναικός, ἐμαρτύρει φιλαρέσκειαν, ἀλλ' οἷαν ἔχει καθαγιάσει ὁ ἔρως. Ἐννόει τις ὅτι ὀλιγώτερον θὰ ἐστολίζετο διὰ τὴν λαμπροτέραν ἑορτήν, καὶ ὅτι τὸ πλῆρες εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἀγαπητόν της βλέμμα, ἀνεκεφαλαίου δι' ἐκυτῆς τάς τε τιμὰς καὶ τοὺς θριάμβους του ἅπαντας.

—Λάβε τὰς σημειώσεις καὶ τ' ἀπανθίσματα, τὰ ὁποῖα μοι ἐζήτησες, εἶπεν ἐγερθεῖσα καὶ προχωρήσασα πρὸς τὸν Λουδοβῖκον μὲ τὰς χεῖρας πλήρεις χαρτίων, μὲ πολὺν κόπον ἐφυλλολόγησα περισσότερον ἀπὸ δώδεκα βιβλία, διὰ νὰ τὸ κατωρθώσω.

[Ἕπεται συνέχεια]. Κ.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

—

Δεσποινίδα Ρόζαν Σ. Καλούτση, καὶ κυρίαν Ἠ. Μιχαλοπούλου. Συνδρομαὶ ὑμῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—κ. Μ* *Ζάκυνθον*. Ἀκατάλληλον, καθότι παντοῦ καὶ πάντοτε καταπολεμοῦμεν τὴν φρικώδη ἰδέαν σας, ἥτις εἶνε καὶ ἡ βάσις τοῦ διηγήματός σας. Τὸ μυθιστόρημα, ὅπερ ζητεῖτε, δὲν ὑπάρχει οὔτε εἰς τὸ ἡμέτερον, οὔτε εἰς τὰ ἄλλα βιβλιοπωλεῖα.—κ. Γ. Σ. Λ. *Καρδίτσαν*. Ὁ «Κόμης Λαβερνὴ» καὶ ἡ «Κόμησσα Ἄρτεμις», μυθιστορήματα δημοσιευθέντα ἐν τοῖς «Ἐκλεκτοῖς» δὲν ἐξεδόθησαν καὶ εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον. — Διεύθυνσιν «Ἁρμονίας». *Σμύρνην*. Δυστυχῶς ἀδυνατοῦμεν νὰ δεχθῶμεν τὴν πρότασίν σας, διότι δὲν ἐνοικιάζομεν, ἀλλὰ πωλοῦμεν πρὸς 20 φρ. ἑκάστην, καὶ ὁλοκλήρου τοῦ μυθιστορήματος.—κυρίαν Ἐλευθερίαν Ι. Σούλη. Τοῦ λοιποῦ θὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἐλευσῖνα.—κυρίαν Ἑλένην Γ. Ἀκριβοῦ. Εὐχαρίστως.—κ. Δ. Ε. Μαρτινέγκον. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν.—κ. Ἀριστείδην Ἀδούρην. Ἐλήφθησαν δρ. 33, ἀντίτιμον συνδρομῆς «Ἐκλεκτῶν» καὶ τόμων. Εὐχαριστοῦμεν.— Δ. Μάστρακαν. Ἐλήφθη. Ἀπεστάλησαν. —κ. Α. Σ. Μπαρούτην. Φύλλα ἀποστέλλονται ἤδη τακτικῶς. Ὁ ΣΤ' τόμος ἀρχεται ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1889 καὶ λήγει τὴν 31ην Ὀκτωβρίου 1890, ὥστε δὲν εἶνε δυνατὸν ὅ,τι ζητεῖτε, διότι δὲν συνεπληρώθη ἔτι.

Τὰ ἑξῆς βιβλία, εὑρισκόμενα ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν, ἀποστέλλομεν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν. — Ἐπίσης προμηθεύομεν εἰς πάντα ὁποιονδήποτε βιβλίον, ἀρκεῖ ἡ αἴτησις νὰ συνοδεύηται μὲ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

—

Ἀσκάνιος, ὑπὸ Ἀλ. Δουμᾶ (τόμ. 7) δρ. 4.20 — Εἰκοσιπενταετὴς Ἕλλην πλοίαρχος, διήγημα ὑπὸ Στεφ. Ξένου, λ. 50.—Ἐκστρατεία μας εἰς τὴν σελήνην, ὑπὸ Δ. Καλαποθάκη, δρ. 1.50.—Ἐρυθρὰ κηλίς, ὑπὸ Παύλου Φεβάλ, μετάφρασις Ἠλ. Ραφτοπούλου, δρ. 2.—Ἐρυθροὶ προσωπιδοφόροι, ὑπὸ Ponson de Terail, μετάφρασις Ν. Δεστουνάννου, (τόμ. 2) δρ. 4.—Ἐρυθρόδερμοι, ὑπὸ P. Duplessise, μετάφρασις Γ. Ἰγγλέση, δρ. 1.50. — Ἡ καλύβη τοῦ Θωμᾶ ἢ ὁ βίος τῶν μαύρων ἐν Ἀμερικῇ, ὑπὸ Ἐρριέτας Στόβης, μετάφρασις ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ (τόμοι 2) δρ. 2.50. — Ἰατρὸς Ραμώ, ὑπὸ Γεωργίου Ὀνέ, μετάφρασις Α. Παποδιαμαντῆ, δρ. 3. — Ἰζολίνα ἡ Μεξικανή, μυθιστόρημα μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, δρ. 2. — Ἱστορία τεθνεῶτος, μυθιστόρημα, δρ. 2. — Κραυγὴ τῆς παράφρονος, μυθιστορία ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, δρ. 2.—Δήσταρχος Λασεσναγῆ, ὑπὸ Ἐρνέστου Καινεδή, δρ. 4.50.—Μνηστὴ τῶν ἑκατομμυρίων, δρ. 5.— Μεγάλη περιουσία, νεώτατον μυθιστόρημα, ὑπὸ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπὲν (τόμοι 2.) δρ. 3.20.—Μαῦρος πειρατής, μυθιστόρημα ὑπὸ Λ. Νουάρ, (τόμοι 3.) δρ. 4. — Μαρκησία Γαβριέλλα, μυθιστόρημα Ἰουλίου Μαρύ, δρ. 3.— Μικρὰ μήτηρ, ὑπὸ Αἰμυλίου Ρισβούργ, δρ. 4.—Μεγάλη Ἴζα, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Μπουδιέ, μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, δρ. 4. Μιχαὴλ Στρογκὼρ ἀπὸ Μόσχας εἰς Σιβηρίαν, συγγραφὴ Ἰουλίου Βέρν, δρ. 2,50. — Πάσσαλος τοῦ θανάτου, μυθιστορία ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, δρ. 1.50. — Πάπισσα Ἰωάννα, μεσαιωνικὴ μελέτη, ὑπὸ Ἐμ. Ροΐδου, ἔκδοσις μεγάλη μετὰ εἰσαγωγῆς, προλόγου, ἀπαντήσεως εἰς τὴν ἐγκύκλιον τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐπιστολῶν ἑνὸς Ἀγρινιώτου, δρ. 2.— Πικουίλος Ἀλλίαγας, μετάφρασις Ν. Δραγούμη (τόμοι 7) δρ. 6. — Τελευταία ἡμέρα καταδίκου, ὑπὸ Β'κτωρος Οὐγκώ, δρ. 1. Αἱ Συνοικίαι τοῦ Λονδίνου δρ. 2.50 — Τὰ Μυστήρια τῶν Χαρεμίων, κατὰ μετάφρασιν Κλεάνθους Τριανταφύλλου, δρ. 1.70 — Ἡ Ἐλμά, ἤτοι σκηναὶ ἐν Ἀνατολῇ, (τόμοι 2) δρ. 2.20 — Τὰ τέκνα τοῦ Γράν, ὑπὸ Ἰουλίου Βέρν, δρ. 4. — Ἡ Γρύλλος τοῦ Μύλου, ὑπὸ Πονσὼν δὲ Τεράϊλ, δρ. 2 20 — Ἡ Ἄμαξα Ἀριθμὸς 13, ὑπὸ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν, δρ. 11. — Ἐξομολογήσεις ἑνὸς Τέκνου τοῦ Αἰῶνος δρ. 2.20. — Ἐπιστολαὶ μιᾶς Μηδενιστρίας δρ. 1.10. — Ἡ Μοσχομάγκα τῶν Παρισίων, ὑπὸ Πὼλ δὲ Κὸκ δρ. 2.20 — Ἱστορία δύο Μελλονύμφων, ὑπὸ Ἀλεξ. Μανζόνη (τόμοι 3) δρ. 4.

Τυπογραφεῖον Κορίννης. ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 10